

Dobrodošli u Novo doba!

Znamo da ste umorni. I užasnuti. I očajni. I čekate ovaj godišnji odmor k'o ozebli sunce. I užasavate se skorog jesenskog povratka na radno mjesto. Nemojte. Opustite se. Sve je u redu. Svijet kakav poznajemo ide do vraga, što je zapravo odlična vijest, jer čim ga se riješimo – imat ćemo ispred sebe prazan papir za skicu bolje sutrašnjice

PIŠE: SRĐAN ROJE

Ne trebate biti vizionar čudesnih sposobnosti kako biste predviđjeli (skoru) budućnost. Treba samo čitati vijesti. Bilo koje – na papiru, webu, TV-u, radiju, *smartphoneu* ili iPadu – potpuno je svejedno. Zaključak je uvijek isti: svijet kakav poznajemo i u kojem smo odrastali odlazi. Krilatice gube smisao. Bez obzira na to idu li vaše misli i želje u smjeru “pravne države”, “društva znanja”, “demokracije”, “vladavine sposobnih” ili “pravednije raspodjele dobara” – imamo prvo loše, a onda odmah nakon toga i izvanredne vijesti. Loša vijest je da će se u sezoni koja slijedi nastaviti ubrzana dekonstrukcija okruženja našeg svagdašnjeg – i to takvom brzinom da će i najveći anarhisti biti istinski zapanjeni. A sjajno je to što će ubrzani nestanak postojećih struktura otvoriti prostor za neke nove, do sada potisnute ideje i koncepte, koji nisu mogli zaživjeti unutar postojeće paradigme, odnosno – bili su nekompatibilni sa sustavom vjerovanja koji još uvijek prevladava.

Tragikomedija prošlog stoljeća prerasla je u opću farsu. Primjeri koji slijede preuzeti su s domaćeg internetskog prostora, ali ima ih svugdje. Da ne duljimo, evo samo nekih od njih, s pripadajućim komentarima.

TEATAR APSURDA

Primjer prvi: “*Američki predsjednik Barack Obama upozorio je da bi moglo doći do nove globalne financijske krize ako Kongres SAD-a ne poveća gornju granicu nacionalnog zaduženja, koja trenutačno iznosi 14,3 bilijuna dolara, a prema prognozama bi trebala biti dosegnuta u kolovožu*”, (Business.hr, 14. lipnja).

Zanimljivo. Idemo korak po korak: američki je Kongres, s jasnom namjerom i razlogom, postavio limit američkog zaduživanja koji će doseći do kolovoza, nakon čega će nastati ozbiljni problemi jer, kako se tumači u nastavku iste vijesti, “*puno povjerenje i vjerodostojnost Sjedinjenih Država je osnova ne samo našeg [američkog] načina života nego i osnova globalnog financijskog sustava*”. Drugim riječima, ako se Amerika ne nastavi zaduživati –

Sustav smo svi mi. On je naše ogledalo. Kada se pogledate u ogledalo i vidite namrštenu facu, a radije biste gledali nasmijanu – ne pokušavate prisiliti ogledalo da promijeni sliku, zar ne? Nasmiješite se, i to je sve

prijeti opasnost od raspada globalnog financijskog sustava te gubitak povjerenja i vjerodostojnosti Amerike? Kako je to moguće? Ne bi li bilo logično da su povjerenje i vjerodostojnost Amerike veći, a svjetski monetarni sustav stabilniji ako se **riješe** dugovi, a ne ako ih se poveća? Nažalost – ne. Taj bi apsurd jedva objasnili čak i da ovaj tekst prostremo na deset stranica, što je zabrinjavajuće samo po sebi. Nema veze, tako je kako je, idemo dalje...

Primjer drugi: “*Terminski indeksi na Wall Streetu danas su snažno porasli nakon što je francuski predsjednik Nicolas Sarkozy svojim izjavama dao naslutiti da je dogovoreno rješavanje grčke dužničke krize, koja je tjednima brinula investitore*”, (Business.hr, 17. lipnja). Ova složena rečenica zaslužuje pomnu analizu. Investitori su sretni, pa terminski indeksi rastu. Zašto su sretni? Zar je riješena grčka dužnička kriza? To bi doista bila odlična vijest! Nažalost, nije. Možda je dogovoren put iz grčke krize? To bi isto bila jedna, možda ne toliko dobra, ali svejedno vrijedna stvar. Jer čak i kad nešto dogovorite, postoji razumna šansa da se to neće realizirati. Nažalost, nije ni to. Umjesto toga, jedan je čovjek, francuski predsjednik – za kojeg **vjerujemo** da je upućen u problematiku – samo **dao naslutiti** da je **nešto** dogovoreno. Nismo sigurni je li uopće išta dogovoreno, ne znamo što je dogovoreno, ne znamo kako će se navodni dogovor provesti, ni tko će ga provesti i kako, niti koliko će nas to koštati, no nema veze – investitori su sretni, terminski indeksi rastu! Čovjek se zapita kakve su informacije na osnovu kojih se određuju cijene životno važnih stvari poput nafte, žita ili čak cijelih tvrtki, kad je investitorima sama natruha mogućeg dogovora toliko značajna. Kao da se odlučimo voziti jeftinije pa srušimo cijenu nafte tako što ćemo dati naslutiti da smo postigli dogovor oko razvoja sustava za bežični prijenos struje! Na sva zloguka pitanja poput: gdje je taj sustav, radi li, kolika mu je efikasnost i kako ćemo uopće tu struju proizvesti, dogovorit ćemo: niste shvatili, mi samo dajemo naslutiti da smo se dogovorili da ćemo ga napraviti. Nekako. Časna riječ.

Vratimo se u domovinu: “*Za legalizaciju bespravnih kuća krediti s državnim jamstvom*”, (Večernji list, 31. svibnja). Da vidimo jesmo li dobro razumjeli: ljudi su gradili

bez dozvole, što je protivno zakonu. Sada im se pruža šansa da to legaliziraju, čak i ako im je imovinsko-pravna podloga malo mutna. No dolazi do neočekivanog problema: legalizacija košta i do 100 000 kuna, što oni koji su protuzakonito gradili možebitno nemaju. Nema veze! Oni će za troškove legalizacije podići kredit u poslovnoj banci, za koji im jamči država, odnosno svi mi koji uredno plaćamo porez, premda smo i mi mogli dosta jeftinije proći da smo gradili “na divljaka”. Pa ako oni ne budu mogli plaćati bankama kredit za troškove legalizacije – nema veze, mi ćemo. Sjajno!

Shvatili ste kamo ovo ide, pa stoga još samo dva kratka: “*Dioničari nagradili Panasonic jer masovno otpušta radnike*”, (Business.hr, 28. travnja) te podjednako apsurdno: “*Google razočarao – dobit skočila 18 posto*”, (Business.hr, 15. travnja). Molim? Otkad je 18 posto godišnjeg rasta za jednu veliku tvrtku razočaravajuće?! I otkad je masovno otpuštanje dobra vijest?

NE UDARAJTE GLAVOM U OGLEDALA!

O tome vam pričamo. Nalazimo se u općem ratu: radnici protiv tvrtki, tvrtke protiv dioničara, dioničari protiv država, države protiv banaka, banke protiv građana... Lanac mržnje je kontinuiran, a granice su nejasne. Protivnici na jednoj fronti postaju suradnici na drugoj ako imaju zajedničkog neprijatelja, što smo najčešće – mi, tzv. “mali ljudi” koji smo im dali moć kojom nas ugnjetavaju! Je li to doista svijet u kojem želite živjeti?

Ne morate. I nećete. Najbolje je od svega što ama baš ništa ne morate napraviti po pitanju rušenja postojećeg sustava – što je obično najveći problem jer takve su akcije redovito neugodne, a nerijetko i protuzakonite. Ljeto je. Opustite se. Sve je u redu. Možda vam se čini da je situacija bezi-zgledna, ali u njoj niste jedini. Ništa vam se strašno neće dogoditi. Preživjet ćete. Prihvatite da je staro završilo i da će sad biti nekako drugačije. Kako? Ovisi. A kako biste htjeli da bude?

Možete li zamisliti pravedniji svijet? Neki koji biste s ponosom ostavili djeci u naslijeđe? Ako ga možete zamisliti, onda ga možemo i napraviti. Zvuči kao loša floskula, ali je potpuno istinita. Pitajte bilo kojeg kvantnog fizičara. Prestanite se brinuti o

manjkavostima starog sustava. On je na odlasku i svako pridavanje pažnje samo ga osnažuje. Nemojte ga ni gađati trulim jajima kad bude napuštao pozornicu. Nema potrebe. Zahvalite mu se na svemu što je dosad za vas napravio i krenite dalje. Poražen je, ne moramo ga još i cipelariti. Mislite li da još u njemu ima života – nikakav problem, samo otvorite oči, sačekajte još nekoliko mjeseci i gledajte kako se sve vaše strepnje tope.

Novo doba nije neka SF ili hippie tema. Ono je već tu. Sada i ovdje. Kakvo će ono točno biti i kako ćete se u njemu osjećati – ovisi samo i isključivo o vama. Sustav smo svi mi. On je naše ogledalo. Kada se pogledate u ogledalo i vidite namrštenu facu, a radije biste gledali nasmijanu – ne pokušavate prisiliti ogledalo da promijeni sliku, zar ne? Nasmiješite se, i to je sve. Ogledalo nema izbora – ono jednostavno mora odražavati vašu sliku. Ako u njega uperite pištolj, pogodite kako će vam uzvratiti? Stoga se okupajte, odmorite, osunčajte i u nove radne pobjede se na jesen vratite opušteni i nasmiješeni. Svijet će vam uzvratiti osmijehom.

OVER AND OUT!

Nažalost, brzina promjena je takva da će od jeseni mjesečni ritam izlazenja ovog časopisa postati za ovu temu debelo prespor. Već jest. Stoga se Menadžer novog kova ovom prilikom zahvaljuje na svoj dosadašnjoj pažnji i poziva vas da, ukoliko i dalje želite sudjelovati u poslovno-životnim lamentacijama o stvaranju *Boljeg svijeta*, odapnete jedan (može i prazan) e-mail s naslovom “Hocu MNK” na mnk@megafon.hr. Skupi li nas se makar deset – nastavljamo diskusiju na nekom Facebooku, Twitteru, e-mailu ili webu. Dogovorit ćemo se. Suradivati. Dijeliti informacije, mišljenja i komentare. Jer to, i samo to, pravi je znamen *Novog doba*. Suradnja umjesto borbe, nova je mantra.

Želimo vam najljepše i najugodnije ljeto na svijetu i – (pri)javite se. Ili nemojte. Odluka je vaša, i samo vaša. Samo čista Namjera ima moć da gradi, kao i da ruši. Što će se od toga dogoditi – leži isključivo na vašim **snažnim** plećima. Nikako “nejakim”. Snažnim. Tko god vas uvjerava u suprotno – još nije shvatio. Ali hoće. To vam jamčimo!